

стор. 3

УКРАЇНА ТЯГНЕ "ТИГРА" ЗА ВУСА

Війна на Кавказі може призвести до збільшення ролі російського фактора у вітчизняній політиці

стор. 14

Владислав ТРОЇЦЬКИЙ:
"У НАС УЖЕ ЗАБУЛИ,
ЩО ТЕАТР МОЖЕ ТОРКАТИСЯ
БОЛЮЧИХ ТЕМ"

Талановитий митець прийшов на перспективний канал

Андрій Бенкендорф став генеральним продюсером телеканалу "Київ"

Фото з сайту Бенкендорфа

Андрій Бенкендорф (стоїть у центрі) вже показав себе як людина, що відроджує українське кіно

Дмитро КОЗОНАК
спеціально для "Хрещатика"

Учора колективу телеканалу "Київ" (Київський Медіа Холдинг) відрекомендували його нового генерального продюсера — відомого телережисера Андрія Бенкендорфа, який зняв серіал "Бандитський Петербург" та багато інших відомих фільмів.

Представляючи нового керівника, виконувач обов'язків директора телеканалу "Київ" Дмитро Джагніров повідомив, що Андрій Бенкендорф прийшов разом зі своєю невеличкою командою, яка органічно ввійде в колектив.

Своєю чергою новий генеральний продюсер наголосив, що метою його приходу є підвищення конкурентоспроможності телеканалу "Київ", досягнення творчих і комерційних успіхів. У зверненні до колег наприкінці наради кінорежисер пожартував: "Я худий, але не злий" і додав після паузи: "... А ще справедливий".

З приводу призначення Андрія Бенкендорфа генеральним продюсером телеканалу "Київ" керівник Київського Медіа Холдингу, радник столичного мера Казбек Бектурсунов наголосив, що після того, як муніципальні ЗМІ довели свою ефективність, все більше відомих людей виявляють бажання приєднатися до потужного медіа-холдингу. "Сьогодні ми проводимо серед них ретельний відбір, а вже незабаром заявимо про нові кадрові зміни", — повідомив Казбек Бектурсунов і привітав Андрія Бенкендорфа з почесною посадою ●

Україна тягне “тигра” за вуса

Війна на Кавказі може призвести до збільшення ролі російського фактора у вітчизняній політиці

ФОТО: МИКОЛА ЛАЗАРЕНКА

Президенти центральноевропейських країн підтримали Грузію, проте роздратували Росію

В'ячеслав ЧЕЧИЛО, Євгеній ДИКИЙ
“Хрещатик”

Збройний конфлікт між Росією та Грузією начебто добігає кінця. Проте країни регіону ще довго відчуватимуть його наслідки. Серед тих, хто вже незабаром робитиме для себе висновки, буде й Україна. Експерти переконані, що відверта прогрузинська політика офіційного Києва не залишиться без уваги з боку Кремля. Значення ролі Росії у внутрішньоукраїнських подіях зростатиме. Причому це стосуватиметься як економіки, так і політики.

Дорогий газ — дешева гривня

Більшість опитаних “Хрещатиком” експертів переконані, що прямих економічних втрат від конфлікту Україна не матиме. “Прямі наслідки конфлікту будуть незначні. Грузія порівняно з Україною має невелику економіку, і на Грузію припадає незначний відсоток українського експорту та імпорту”, — наголосив “Хрещатику” директор Інституту економічних досліджень і політичних консультацій Ігор Бураковський.

Проте він не виключає, що поведінка українського керівництва під час конфлікту може стати приводом тиску на Україну, зокрема під час переговорів щодо ціни на газ. Саме на такий сценарій очікує й колишній голова Верховної Ради Олександр Мороз. “Економіка всієї держави платитиме за кожен вистріл на Кавказі — ціною на газ, заборону на ввіз українських товарів, втратою ринків і “чорними списками на кордоні”, — заявив він у вікторок. А це вже — прямий шлях до економічної кризи в Україні. Більшість українських хімічних та металургійних підприємств — головних експортерів та наповнювачів бюджету країни, працюють на старому енергозатратному

обладнанні і надвисоку вартість енергоносіїв просто не переживуть. Тож країні доведеться “затягнути пасок”. Зниження експорту погіршить і без того не надто хороший платіжний баланс нашої держави. Це — пряма дорога до дефіциту валюти в країні, тобто до девальвації гривні.

Тигр, схоже, прокинувся

У розпал конфлікту український Президент Віктор Ющенко разом із главами держав країн Балтії й Польщі виступив на 150-тисячному мітингу у Тбілісі з підтримкою дій Михайла Саакашвілі. На відміну від Грузії, Україна виходить з СНД начебто ще не збирається. Проте відносини із Кремлем Київ зіпсував досить суттєво. Причому, не здобувши нічого натомість. “Старих друзів” — США, Грузію, Польщу та країни Балтії, Київ, звичайно, не втратив, але “нових” — Європейський союз, так і не здобув. Активність Києва у намаганні вплинути на перебіг конфлікту часом відверто драгувала Європу, яка мала власну, зваженішу позицію щодо російсько-грузинського протистояння, аніж США та їхні союзники.

Проамериканська політика — це шлях в нікуди, переконаний політолог Кость Бондаренко. “Потрібно дотримуватися політики багатовекторності, якій немає альтернативи. Однією із причин погіршення ситуації на Кавказі було те, що Михайло Саакашвілі зробив різкий відхід від Росії й переорієнтувався на США, — розповів він “Хрещатику”. — Навіть у нашій орієнтації на Захід варто більше уваги приділяти відносинам із Європейським Союзом і менше думати про американські інтереси. Потрібно вибудовувати добросусідські відносини і з Росією, і з ЄС та поменше смикати тигра за вуса, оскільки тигр може прокинутися”, — переконаний політолог.

У пошуках “старшого брата”

Конфлікт у Грузії дозволив з іншого боку подивитися і на внутрішньоукраїнську політику. Якщо позиція Президента та Партії регіонів щодо війни на Кавказі є цілком зрозумілою, то точка зору

Юлії Тимошенко досі залишається невідомою. Це досить дивно, попри звичку керівника уряду коментувати найменші події у житті держави. Небажання пані Тимошенко спілкуватися з журналістами навіть призвело до скасування учорашнього засідання уряду. Прем’єр відмовчується. Тим часом підконтрольні БЮТ ЗМІ, не приховуючи, стають на бік Росії в конфлікті на Кавказі. Керівник парламентського комітету з питань нацбезпеки і оборони Анатолій Грищенко не виключає, що таким чином пані Тимошенко розраховує “виторгувати” у Москви дешевий газ та політичні дивіденди. “Виходячи з досвіду попередніх виборів, я не виключаю, що хтось розраховує на певну підтримку з боку Росії й не хоче робити заяв, які може сприйняти російська сторона хворобливо. Можливо, хтось у нинішньому або в наступному уряді розраховує сторгуватися з Росією за дешевий газ”, — припустив він під час розмови із журналістами. Опоненти пані Тимошенко учора були ще категоричніші. “Юлія Тимошенко і БЮТ більше хвилюються за те, як задовольнити російське керівництво, заручившись його підтримкою під час наступної президентської кампанії, а не тими кроками, які можуть унеможливити повторення грузинського варіанту в Україні”, — заявив лідер “Єдиного Центру” Ігор Криль. На його думку, Юлія Тимошенко під час виборів президента робитиме ставку саме на підтримку Росії та на східні регіони країни, які критично сприймають дії Президента на міжнародній арені. “Залишаються відкритими питання, як Тимошенко, Симоненко та Янукович ділитимуть підтримку російської правлячої верхівки на наступних президентських виборах в Україні”, — іронізує пан Криль. Зрозуміло, що стати “своєю” для Росії та російськомовного виборця лідеру БЮТ буде вкрай важко. Чимало у фракції БЮТ відвертих націоналістів, які останніми днями шосили кляти в ЗМІ “кремлівських агресорів”. Чи вдасться главі уряду “схрестити” проросійську орієнтацію із українським націоналізмом, побачимо вже ближче до фінішу президентських перегонів •

НОВИНИ

Росія звинуватила Україну у війні на Кавказі

Учора Генштаб Російської Федерації заявив, що масоване постачання зброї з України і держав НАТО до Грузії врешті-решт призвело до війни у Південній Осетії. На думку російських військових, якби Михайло Саакашвілі не був озброєний до зубів, він би на військовій дії не зважився. “Україна є головним постачальником зброї у Грузію, в тому числі й із заводів-виробників, хоча є техніка після ремонту”, — сказав заступник начальника Генштабу РФ Анатолій Ноговіцин.

Раніше про постачання української військової техніки до Грузії вже заявляв президент самопроголошеної республіки Південна Осетія Едуард Кокойти. Проте міністр оборони України Юрій Єхануров відповів, що продавали озброєння згідно з міжнародним законодавством. За даними ООН, торік Україна продала Грузії військової техніки і озброєнь на суму понад 100 мільйонів доларів •

Депутати хочуть вигнати російський флот з України

Учора у Верховній Раді України зареєстровано проект постанови “Про засудження інтервенції військових сил Російської Федерації на території Грузії”. Авторами документа стали члени “Народної самооборони” Володимир Ар’єв і Юрій Стець. У постанові, зокрема, пропонується Міністерству закордонних справ України звернутися до Міжнародного суду в Гаазі за роз’ясненнями щодо правомірності дій Чорноморського флоту РФ, кораблі якого взяли участь у морській операції проти Грузії. Іншим законопроектом члена “НУ — НС” Владислава Каськіва взагалі пропонують денонсувати угоду України з Росією про статус і умови перебування флоту на території України. Нагадаємо, що Президент України Віктор Ющенко напередодні заявив, що використання кораблів Чорноморського флоту Російської Федерації, які базуються в Криму, у війні на Кавказі є небезпечним прецедентом, оскільки це втягує Україну в міжнародний конфлікт •

Чорноморському флоту поставили кордон

Учора Президент України Віктор Ющенко своїм указом ввів у дію рішення РНБО про порядок перетинання кордону України військовими кораблями Чорноморського флоту Росії. Згідно з цим документом, з 13 серпня запроваджується дозвільна система перетину кордону України військовослужбовцями і кораблями ЧФ РФ. Командування російського Чорноморського флоту зобов’язане за три доби до перетину українського кордону надіслати до Генштабу України відповідне повідомлення. Зокрема, у ньому має бути вказано про наявність озброєння і вибухових речовин на кораблі. Генштаб залишає за собою право не дозволити перетин у разі невиконання усіх вимог •

КПУ пропонує оголосити імпічмент Президентіві

Учора лідер КПУ Петро Симоненко запропонував скликати позачергову сесію парламенту, аби розпочати процедуру імпічменту Президентіві Віктору Ющенку. Компартія вважає, що глава держави “не мав ніяких повноважень здійснювати офіційний візит у Грузію і висловлювати від імені держави підтримку діям агресора Саакашвілі”. Пан Симоненко переконаний, що Віктор Ющенко був поінформований про наміри Михайла Саакашвілі стосовно нападу на Південну Осетію, а також особисто контролював постачання зброї до кавказької держави. Головний комуніст України також пропонує відправити у відставку керівництво Міністерства оборони і Міністерства закордонних справ України •

ВІД АВТОРА

Україна ще не сказала свого слова

Володимир МАЛІНКОВИЧ
директор української філії
Міжнародного інституту
гуманітарно-політичних досліджень,
спеціально для "Хрещатика"

Ставлення світової громадськості до грузинсько-російського конфлікту є неоднозначним. На Заході переважає підтримка Грузії. Але, наприклад, точка зору США відрізняється від позиції Франції й Німеччини. Позиція таких країн, як Польща, країни Балтії, ще радикальніша, ніж позиція Сполучених Штатів. Представники цих країн разом із представником України приїхали в Грузію висловити солідарність Михайлу Саакашвілі й Грузії. Але тут виникає цікаве запитання — в якій мірі пан Саакашвілі представляє Грузію? Підтримка влади опозицією свідчить, що в цілому грузинський народ солідарний в підтримці свого президента. Але, сподіваюся, це явище тимчасове, тому що те, що вчинив Саакашвілі, є злочином проти людства. Я не згоден із визначенням, що дії грузинських військ у Південній Осетії можна визначити як геноцид. Геноциду піддають певну етнічну групу. А "Град" не розбирається, хто загине під ракетами й мінами: осетин, вірменин чи грузин. Він зносить із землі всіх. За цей страшний злочин проти людства Михайл Саакашвілі має нести відповідальність.

Питання є і в тому, наскільки правомірною була позиція Росії. Далеко не завжди Росія вела себе правильно, в тому числі і в цьому конфлікті. Але після того, як Саакашвілі напав на Осетію, позиція Росії, на мій погляд, була цілком виправданою. Не лише тому, що це миротворці, не лише тому, що вони захищають російських громадян (у Південній Осетії більшість населення мають російське громадянство), але й тому, що сама Південна Осетія з'явилася за велінням Москви. Колись осетини жили разом, це був і є єдиний народ. А в 1920-му році, коли Орджонікідзе завойовував Грузію, він зробив їй своєрідний подарунок у вигляді Південної Осетії, відірваної від Осетії Північної. Безумовно, у Росії не може не бути відповідальності за долю цього народу.

Ще один важливий момент. У нас нині говорять, що територіальна цілісність Грузії має бути недоторканою. Безумовно, це так. Хоча тут є проблема з правом нації на самовизначення і це є колізією норм міжнародного права. Проте є один дуже суттєвий аспект. До моменту розпаду Радянського Союзу Південна Осетія вже не входила до складу Грузії. Грузія в цей час вважала її своєю, але населення Південної Осетії вже проголосило свою незалежність, а тодішнє керівництво Грузії позбавило її статусу автономії.

До розпаду СРСР Грузія була частиною Радянського Союзу. У відповідності з Гельсінською угодою і міжнародним правом до 1991-го року визнавалася територіальна цілісність СРСР, України й Білорусії як суб'єктів міжнародного права, а зовсім не Грузії. Тому не треба вигадувати того, чого не було. І Захід це прекрасно розуміє, але нині проявляє позицію подвійних стандартів.

У цій ситуації було б доцільним провести соціологічне опитування і дізнатися думку більшості українців. Тоді ми будемо вправі говорити про позицію України •

Ігор РИБАКОВ: "Молода політична еліта БЮТ перебуває на межі бунту"

Депутат від БЮТ, який залишив лави урядової коаліції, переконаний, що він буде не останнім

Вихід бютівця Ігоря Рибаківа із демкоаліції наприкінці минулої сесії парламенту поставив під сумнів легітимність парламентської більшості в уряді. Як запевняє сам депутат, метою його кроку було не переформатування коаліції, а намагання розпочати боротьбу із корупцією у вищих ешелонах влади. Ігор Рибаків не піде з політики та не збирається переходити до опозиції. Проте не виключає, що це можуть зробити ті депутати, які ще залишаються у Блоці Юлії Тимошенко.

— Що вас не влаштувало у нинішній коаліції?

— Як людина, що знає "внутрішню кухню" Блоку Юлії Тимошенко й коаліції, та як політик я не міг безсторонньо спостерігати за тим беззаконням, що робилося у БЮТ і всередині коаліції. Якби я й надалі дозволяв собі миритися із політичною атмосферою брехні та подвійних стандартів, які там запанували, я просто перестав би себе поважати. Я вийшов із коаліції не для того, щоб її зруйнувати, а саме для того, щоб привернути увагу громадськості щодо її переродження і тим самим дати шанс на те, щоб у ній перемогли здорові сили.

"У нас зі 100 % співробітників митної служби 30 % — пройдисвіти, які прагнуть лише одного — набити свої кишені"

Одним із головних гасел коаліції було розділення політики й бізнесу, влади і грошей. А що ми побачили? Коли я йшов у політику, повіривши гаслам демсил, я повністю відійшов від свого бізнесу й чекав, що так само вчинять усі мої колеги з коаліції. Сталося ж усе з точністю до навпаки. Виявилось, що я, бізнесмен, йшов до парламенту, щоб робити політику, а вони, політики, йшли до Верховної Ради, аби робити бізнес. Мене не влаштує та корупція і контрабанда, яка існує в усіх сферах нашої держави, а особливо — на митниці.

"Я, бізнесмен, йшов до парламенту, щоб робити політику, а політики йшли до Верховної Ради, аби робити бізнес"

Фото з архіву "Хрещатика"

— Ваші заяви про корупцію в Державній митній службі широко розповсюджені в пресі. На чому вони ґрунтуються?

— Я не просто говорю, я підтверджую документально: обсяги імпорту в нинішньому році порівняно з 2007 роком, коли працював пан Єгоров, зросли на 55%. Якщо порівняти 2007-й і 2008 роки, то ми отримуємо недоотримання кош-

го законодавства, тому що митниця — це найбільша держструктура, де є низка недопрацювань. Ми стали країною, що на 90 % користується імпортом. А чим більший показник імпорту, тим частішими є факти незаконних дій на митниці. Тому в нас зі 100% співробітників митної служби 30% — пройдисвіти, які прагнуть лише одного — набити свої кишені.

— Чи інформували прем'єр-міністра Юлію Тимошенко про факти корупції на митниці та у владі після вашого виходу з коаліції?

"Багато депутатів БЮТ стривожені рішеннями своєї політичної сили, за які вони голосують, піднімаючи руку "за"

— Так, і не раз. У нас була розмова на предмет того, чому я ухвалив рішення про вихід із коаліції. Юлія Володимирівна намагалася знайти компроміс щодо моєї подальшої підтримки голосуванням більшості в парламенті. Обговорювали ми також і ті корупційні схеми, що існують на митниці. Я виклав Юлії Володимирівні свою позицію, показав документи, що засвідчують колосальні розкрадання чиновників уряду і сказав, що, перебуваючи у правлячій коаліції, відповідальність за цих людей я взяти не зможу ні за яких обставин. Однак прем'єр з одного боку — слухає, а з іншого боку — шантажують та йде розправа наді мною.

"Дискредитували мене як політика саме для того, щоб налякати всіх інших"

— Який ваш прогноз на майбутній політичний сезон: чи буде нова хвиля "вихідців" із демкоаліції?

— Тяжко бути першим. Дискредитували мене як політика саме для того, щоб налякати всіх інших. Якби БЮТ була сильною командою, то всі між собою попрацювали б, обговорили, не починаючи дискусію

зі сміття. Я ж не перейшов у опозицію, не голосував за відставку Юлії Тимошенко. Я висловив свою політичну позицію, і з нею треба рахуватися. Своім кроком я хотів показати приклад усім моїм колегам, перш за все — тій молодій політичній еліті в БЮТ, що не наважується протистояти тискові всередині фракції та знаходиться на межі бунту. Вони готові піти з коаліції, і це відбувається. Прізвиська я не можу називати, тому що не хочу підставляти колег. Але запевняю вас — багато депутатів БЮТ стривожені рішеннями своєї політичної сили, за які вони голосують, піднімаючи руку "за" •

Розмовляла Юлія КОМАРОВА,
"Хрещатик"

Інформаційний смак війни

Російсько-грузинський конфлікт став випробуванням для українських ЗМІ

Фото AP/Улуси САДУЛЛАЕВА

Людська смерть — далеко не розвага для глядачів

Юлія КОМАРОВА
“Хрещатик”

Висвітлення українськими засобами масової інформації російсько-грузинського конфлікту відкрило дискусію про рівень професійності вітчизняної журналістики. Некритичне сприйняття медіа інформаційних повідомлень, що надходять із зони бойових дій, робить їх заручниками військової пропаганди, вважають експерти. Вони переконані, що висвітлення кавказької війни українськими ЗМІ не лише не дає повної картини подій, а й мимоволі формує помилкове сприйняття українцями ситуації на Кавказі.

Нині увесь інформаційний простір — телевізійний, друкований та Інтернет — заповнений повідомленнями з фронтів кавказької війни. Проте пересічний український громадянин від того аж ніяк не стає поінформованішим. Ми отримуємо дані всіх нових статистик “перемог” і втрачаємо сторін конфлікту, чуємо численні коментарі журналістів, політиків та експертів — часом діаметрально протилежні, але глибшого розуміння ситуації та бачення бодей якихось із шляхів розв’язання кавказької проблеми в українців наразі немає. Принаймні в цьому переконаний медіаексперт Борис Бахтеєв, який нині готує моніторинг висвітлення російсько-грузинського конфлікту українськими медіа для “Телекритики”. Він розповів “Хрещатику”, що ті громадяни, які дізнаються про події у світі з українських джерел — так до кінця й не розуміють,

що насправді відбувається, з чого все почалося, а також хто винний і хто правий. “Домінує звичний підхід — смакування, навіть живописання ситуації конфліктності: той йому по голові, а той йому — в груди. Конфлікт смакують як серіал, без жодних спроб розібратися в його причинах та без пошуку розв’язання проблеми”, — вважає він. Причину такої ситуації пан Бахтеєв бачить в усталеній практиці підходу вітчизняної журналістики до висвітлення подій: більшість медіа просто репродукують чужі інформаційні повідомлення, причому, за його словами, переважно російські, оскільки вони доступніші через мовний чинник. “Причому, незалежно від того, чи журналіст підтримує ту чи іншу сторону, чи ж намагається розкрити суто подвійний аспект — постійне використання на адресу Грузії слова “республіка” автома-

тично формує “систему координат”, у якій Грузія має вигляд нелегітимного учасника міжнародних відносин. І хоч би про що далі не йшлося, тональність сприйняття інформації вже задана: є “республіки” (Грузія, Південна Осетія, Абхазія, Північна Осетія, Чечня, Дагестан), а “над ними” велика країна — Росія”, — говорить Борис Бахтеєв. Деяку іншу точку зору має директор Інституту філософії НАН України Мирослав Попович. З його погляду, українські політики, експерти й медіа одночасно співчувають Грузії — в українських ЗМІ переважає позиція “засудження російської експансії на територію Грузії”. “На позицію ЗМІ впливає фактор страху українців щодо загрози повторення “такої історії” у відносинах Росії й України”, — вважає Мирослав Попович. Філософ погоджується з тим, що на тлі масиву повідомлень про конфлікт на Кавказі українці все ж відчувають брак інформації про нього, адже поняття “повідомлення” та “інформація” — далеко не рівнозначні. Інформація — це те, що має зміст та є корисним для читача. Разом із тим, він не бачить достатніх підстав для того, щоб критикувати роботу українських журналістів. “Наші журналісти все ж намагаються дати всебічну картину подій, уникаючи оцінок, як це роблять ЗМІ зі світовим ім’ям”, — переконаний Мирослав Попович ●

На Перший Національний чекають зміни, у які мало хто вірить

Іван РИБАЛКО
“Хрещатик”

Минулого тижня у пресі з’явилися повідомлення про плани нового керівника “УТ-1” Василя Ілашука стосовно проведення масштабної реорганізації на каналі. Зокрема, мають значно скоротити штати телекомпанії, щоб підвищити зарплатню працівникам державного телебачення та, врешті-решт, значно поліпшити якість продукції. Проте, як з’ясував “Хрещатик”, в успіх державного каналу радянського зразка на сучасному медіаринку мало хто вірить.

Колишній диктор Чернівецького держтелерадіо, а нині виконавчач об’язків президента НТКУ Василь Ілашук обґрунтовує потребу в масових звільненнях на каналі очевидною неефективністю державної телекомпанії порівняно з конкурентами на ринку, низьким рейтингом “обличчя держави”, зрештою — низькою мотивацією співробітників. Спроби “Хрещатика” почути якісь пояснення про ситуацію на каналі від будь-кого з керівництва УТ-1 підтвердили цілковиту справедливості принаймні останньої тези. Сам глава перебуває у почесному відраженні в Пекіні, а решта чиновників відмовилися від спілкування з цього питання. Що й не дивно, адже за усіма рейтингами українське телебачення посідає одну з останніх сходинок у медіапросторі.

Попри “гарантоване бюджетне фінансування”, телекомпанія УТ-1 лише нещодавно спромоглася замінити аналогову техніку в деяких своїх апаратних на сучаснішу цифрову. Сам Василь Ілашук пояснює журналістам, що це лише початок реформ, а найістотніші зміни відбудуться приблизно за півроку. Почне ж пан Ілашук з масштабних звільнень. Після скорочення запросять на канал висококласних спеціалістів, які отримуватимуть гідну зарплатню.

Проте люди, які зсередини знають ситуацію на УТ-1, у “наполеонівські” плани керівництва не вірять. Депутат Андрій Шевченко, який певний час працював на каналі, заявив “Хрещатику”, що реформувати компанію, не перетворюючи її на суспільне телебачення, “це однаково, що переставляти стільці на палубі “Титаніка”. На його думку, звільнення на УТ-1 “можливі й украй потрібні”, але вони не повинні бути самоціллю.

Натомість телепродюсер Микола Княжицький, котрий свого часу керував “Першим каналом”, висловив сумнів у реальності намірів щодо звільнення значної частини персоналу.

“На УТ-1 така система, що всі працюють за угодами. Тобто, умовно кажучи, люди вже зняли якийсь фільм, але залишаються у штаті і в той період, коли нічого не знімають. Можливо, Василь Ілашук справді має бажання провести масові звільнення, але питання в тому, чи йому це вдасться?” — сумнівається пан Княжицький.

Наміри ж Василя Ілашука конкурувати за глядача з іншими телекомпаніями Микола Княжицький вважає, м’яко кажучи, амбіційними. “Достатньо подивитися на рейтинги глядачів. Якщо в інших європейських країнах, наприклад, у Польщі чи Чехії, громадське телебачення має найвищі рейтинги, то у нас воно, на жаль, далеко не лідер. Причина цього — не лише поганий менеджмент. Скоріше, невдала політична структура. У нас залишився радянський рудимент — державне телебачення, яким прагнуть керувати ті, хто при владі, хоча вся інша система реформована й суспільство змінилося. І йдеться фактично про залишки радянської системи, що, відповідно, не може бути вдалими”, — переконаний пан Княжицький ●

УТ-1. ЕРА

6.00 Ранкова молитва
6.05 0.30 Фестиваль
6.40 8.50 Олімпіада-2008
6.45 Д/ф "Пробудження Китаю. Божественна іжа"

1+1

6.10 М/ф "Літаючий будинок"
7.00 Ближче до зірок
8.10 М/с "Король-лев, Тімон і Пумба"

ІНТЕР

6.00 Дискавери
6.50 Х/ф "Бурхливе життя Сем Везерс"
8.40 Доки всі вдома
9.35 Картата патота

УКРАЇНА

6.30 Події
7.00 Спортивні події
7.20 Х/ф "Дубравка"
9.00 Події
9.30 Спортивні події

НОВИЙ КАНАЛ

6.10 М/ф "Барбі у фільмі 12 танцюючих принцес"
7.35 Х/ф "Перехрестя"
9.35 Корисна площа

10.20 Х/ф "Випадковий шпигун"
12.10 Дім закритий на ремонт
13.05 Жертва моди
13.50 ЖВЛ

ICTV

6.10 Факти
6.30 Автопарк
7.10 Х/ф "Снайпер з округу Колумбія"
8.55 Клуб колишніх дружин

ТОНІС

6.00 Спецпроект
6.25 Боспорське царство
7.25 36 паралель
8.00 Мафія краси

КИЇВ

7.00, 20.00, 3.00 Новини
8.05 Клуб Суперкниги
8.30 Досягти мети
9.00 Про сім'ю

ТЕТ

6.30, 11.30, 23.00 Дивиси!
7.00, 9.00, 20.30 Мультифільм
7.30, 19.30, 23.30 Дім-2

5-й КАНАЛ

6.10, 18.50, 3.50 Київський час
6.15, 7.10, 8.10, 22.45, 0.15, 3.10, 4.20 Час спорту
6.30, 8.30, 23.30 Час-тайм

8.00 — 19.00, 3.00 — 5.00 Час новин. Щогодини
8.25, 0.30 Огляд преси
9.30 Код життя
9.40 Гра долі

СІТІ

6.05 Т/с "Команда мрії"
6.30 Т/с "Веселе життя"
7.00 М/с "Пінгу-шоу"
7.30, 8.10, 8.30, 17.00, 19.45

НТН

6.00, 12.25, 5.35 Маски-шоу
6.30 Блага Вість
7.00 Голос
7.20 Х/ф "Тютюновий капітан"

СТБ

6.10 Розкопуючи правду. Загублені міста Амазонії
6.55 М/ф "Весела карусель"
8.00 У пошуках пригод

ОРТ-Україна

6.00, 10.00, 12.00, 18.00 Новини
6.10 Х/ф "Наша людина у Сан-Ремо"
8.10 Грай, гармонь улюблена!

РТР ПЛАНЕТА

5.00 Х/ф "Околиця"
6.30 Студія Здоров'я
7.00, 10.00, 13.00, 19.00 Вісті
7.15, 23.35 Х/ф "Багатий, бідняк"

НТВ СВІТ

7.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00 Сьогодні
7.20 Казки Баженова
7.50 Мультифільм

ТВ ЦЕНТР ТVСІ

7.30 Х/ф "Кухар і співачка"
8.50 Музична історія. Лоліта
9.30 Д/ф "Федір Тютчев"
10.30, 13.30, 20.00, 0.10 Події

ENTER-фільм

6.05 Кінотрейлери
7.15 SMS-голосування
7.55 Мультиконтцерт
8.10 Х/ф "Одного чудового дня"

K1

8.00, 21.30, 2.40 Один день
8.30 Земля в ілюмінаторі
9.10 Відкритий світ
10.10 Т/с "Загублений світ"

18.00 Нормани
19.00 Шок
19.40 Голосна справа
20.10 Бійцівський клуб

K2

8.00 Планета здоров'я
8.30 Сім'я від А до Я
9.20 Смачно
9.50 Т/с "Про мого брата"

КИНО

6.00 Ті, що змінюють твій світ
6.30 М/с "Бог, диявол і Боб"
7.30 Star-city
8.30 ShowBiz

КУЛЬТУРА

6.00 Молитва за Україну
7.05 М/ф
7.30 Х/ф "Зимова вишня"
8.00 Театр Занковецької

MEGASPORT

6.30, 13.05, 16.15, 21.05, 23.30 Мегафон
9.50 Па-Спорт
10.20, 23.55 Бокс

MEGASPORT

6.30, 13.05, 16.15, 21.05, 23.30 Мегафон
9.50 Па-Спорт
10.20, 23.55 Бокс

СУБОТА СЕРПЕНЬ 23

12.10 1+1 КРАСУНІ-КОРОВИ

Режисер: Френсін Мак-Дугал
У ролях: Елісон Мічалка, Аманда Мічалка, Джек Коулмен
Комедія. Розпечені сестрички Тейлор і Корті отримують усе, що захочуть. Їхній батько багатий, успішний і дуже любить своїх дочок.

16.40 ICTV ВІЧНО МОЛОДИЙ

Режисер: Стів Майнер
У ролях: Мел Гібсон, Джем Лі Кертіс, Елайджа Вуд
Пригоди. Події розгортаються в 1939 році. Відчайдушний пілот-випробувач Деніел МакКормік ніяк не може зважитися зробити пропозицію своїй коханій Хелен, відкладаючи освідчення до останнього моменту.

19.00 ICTV МІЦНИЙ ГОРІШОК

Режисер: Джон МакТірнан
У ролях: Брюс Уїлліс, Бонні Беделія, Пол Глісон
Бойовик. У суперсучасному умарочі Лос-Анджелеса поліцейський Джон Макклієн веде смертельний бій з бандою політичних терористів, які тримають в заручниках два десятки чоловік, серед яких і його дружина.

20.30 КИЇВ ПРОЩАЮ ВАС

Режисер: Міа Хансен-Лав
У ролях: Аліс Ланггуга, Констанс Руссо
Драма. Віктор з Аннет та дочкою Памелою живуть у Відні. Вена. Віктор не працює і проводить дні, а іноді й ночі, поза домом. Аннет, яка його дуже любить, вірить, що все незабаром зміниться і вони зможуть повернутися у Париж.

21.55 ICTV ОХОРОНЕЦЬ

Режисер: Кларк Джонсон
У ролях: Майкл Дуглас, Кифер Сазерленд, Ева Лонгорія, Кім Бесінджер
Бойовик. Спеціальний агент Піт Гаррісон переконаний, що в Білому Домі завівся зрадник. Його теорія знаходить підтвердження після вбивства одного з охоронців президента.

22.10 1+1 ПОРОК НА ЕКСПОРТ

Режисер: Девід Кроненберг
У ролях: Наомі Воттс, Вігго Мортенсен, Венсан Кассель
Бойовик. Напередодні Різдва в Лондоні при пологах помирає росіянка, зовсім юна, майже підліток. На руках акушерки Анни залишається немовля і щоденник, який вона знайшла серед речей дівчини.

0.10 1+1 ВИШНЕВІ НОЧІ

Режисер: Аркадій Микільський
У ролях: Інна Капінос, Володимир Шевельков, Костянтин Степанков, Михайло Голубович, Анатолій Дяченко
Пригодницька мелодрама. Історія кохання лейтенанта НКВС і зв'язкової УПА (Українська повстанська армія) у переддень закінчення Другої світової війни.

0.20 ICTV ШТОЛЬНЯ

Режисер: Любомир Кобильчук
У ролях: Світлана Артамонова, Микола Карцев, Павло Лі, Сергій Стасько, Ольга Стожарук, В'ячеслав Василюк, Олексій Забегаєв, Любомир Кобильчук
Трилер. Студенти-археологи їдуть на практику до печер. Випадково поряд з місцем розкопок молоді натрапляє на загублений вхід до штольні, про яку серед археологів ходять різні чутки.

У Санкт-Петербурзі щодня святкують Новий рік

Квитки до музеїв іноземцям продають у 3,5 разу дорожче

Марія БЕЛЯЄВА
"Хрещатик"

Петро Великий прорубав "вікно в Європу" та залишив по собі Санкт-Петербург — місто, що поєднало російський історичний спадок та європейський вигляд. Царська літня та зимова резиденції, славетний Ермітаж, розвідні мости та водні прогулянки катерами щороку приваблюють у місто нових туристів. Опісля екскурсії попоїсти та розважитися можна в численних закладах Пітера: від дешевих "пищечних" до барів, де постійно зустрічають Новий рік.

Подорож часом: від царя Петра I до вождя Сталіна

Найвизначніші місця, з якими асоціюють Санкт-Петербург, — Петропалац та Ермітаж. Побудований на початку XVIII сторіччя як літня резиденція імператорського двору, Петропалац спочатку називали Петергоф (з німецької Петрів двір). Це великий парковий комплекс з унікальною системою фонтанів та палацовими ансамблями, що знаходяться на березі Фінського заливу. Він поділяється на дві частини: у Верхньому саду відвідувачі насолоджуються прогулянками в парку з охайно підстриженими деревами та кущами, а нижньому — розглядають Великий палац, Великий каскад, Морський канал, скульптури та фонтани. Дістатися до Петропалацу можна на водній "ракеті" від Зимового палацу та від набережної Фонтанки. Іздять також маршрутки та електричка з Балтійського вокзалу. Раніше Петропалац був передмістям Санкт-Петербурга, а кілька років тому об'єкт включили в межу міста.

Палацову площу в Санкт-Петербурзі (та Червону у Москві) вважають центральними в Росії. Тут розташований Зимовий палац з музеєм Ермітажем. Перед ним — будівлі Головного штабу та міністерств, увінчані скульптурною групою в їзду триумфатора на колісницях. Посередині площі знаходиться Олександрівська колона з ангелом нагорі. Зимовий Палац, він же Ермітаж, — головний музейний комплекс міста. Вхідні квитки у одну з найкращих картинних галерей світу для росіян коштують 100 рублів (20 гривень), для ін-

ших — 350 рублів (70 гривень). Правда кожен перший четвер місяця відвідини безплатні.

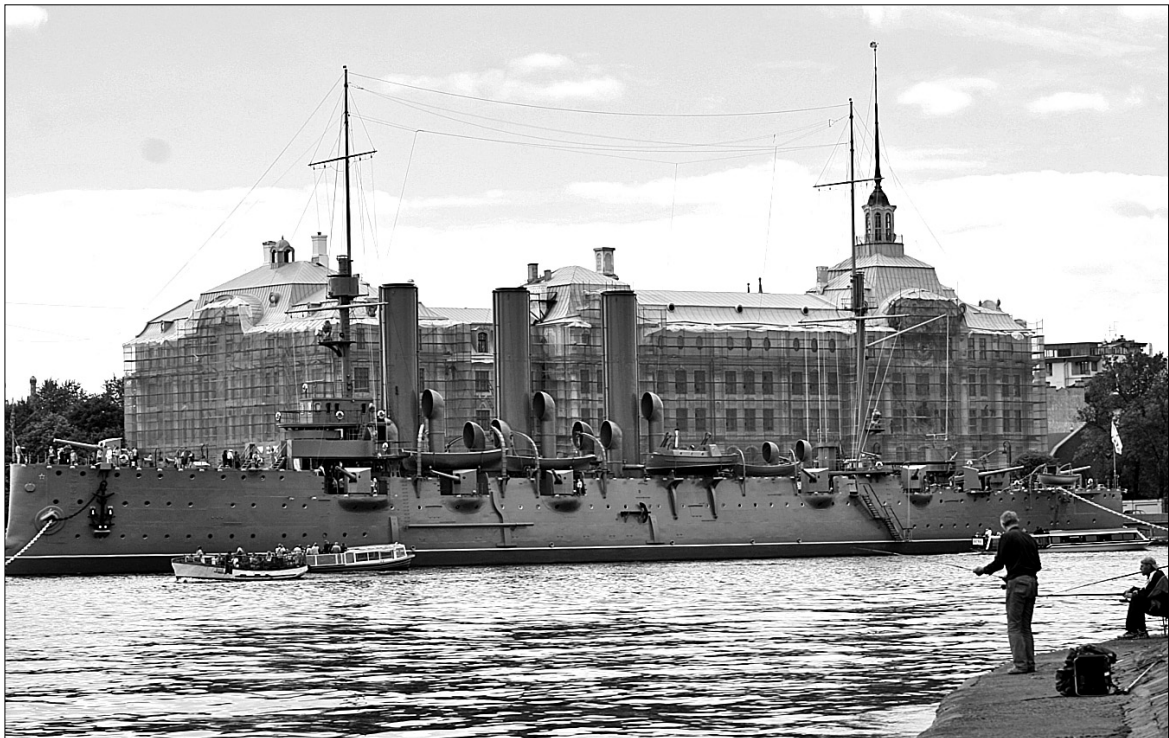
Окрему плату беруть за огляд об'єктів музейного комплексу: Головного штабу, палацу Меншикова, Зимового палацу Петра I, музею фарфору (по 50 рублів/10 гривень). Звісно ж, не можна оминути увагою Петропавлівську фортецю, з якої власне у 1703 році і почалося місто, а також крейсер "Аврора" та порт-фортецю Кронштадт.

На лівому березі Неві розташований Смольний монастир, побудований Єлизаветою I. На Невському проспекті височіє Казанський собор — символ перемоги над Наполеоном в 1812 році, а над каналом Грибоедова розмістився храм Спаса на Крові, зведений на крові імператора Олександра II.

У Петербурзі дуже розвинута водна інфраструктура, недарма місто називають північною Венецією. Каналами та Невою влаштовують катерні прогулянки (годинна екскурсія коштує 500 рублів/100 гривень), а за 700/140 гривень можна проїхатися до визначних пам'яток, зокрема Петропалацу, на швидкісній ракеті. Втім, водний транспорт не є альтернативою наземному, і в основному ним користуються туристи.

У місті налічується понад 500 мостів, як на каналах, так і над Невою. Тож, перебуваючи на катері, потрібно бути обережним і не піднімати високо голову. Великі мости над Невою розводять з пів на другу ночі до 4—5 ранку. Єдиний нерозвідний міст — Вантовий.

Цікаві архітектурні споруди та нехарактерні для міста звивисті вулички знаходяться на Петроградці. Ще одне привабливе місце —

На Петроградській набережній знаменитий крейсер "Аврора" пришвартований уже 60 років, 52 з них там працює Корабельний музей

Мала Конюшенна вулиця. Тут у великій пішохідній зоні розташувалися стародавні будівлі та виступають вуличні артисти.

Щоб зробити корисні покупки, варто помандрувати на головний торговельний осередок міста — Сінну площу та Апраксин двір. Вночі можна помилуватися телебаштою на Чапигіна, яка з підсвіткою має симпатичніший вигляд за Ейфелеву. А в туманні дні зачаровує вже згаданий Вантовий міст. Є в Санкт-Петербурзі справжні дива архітектури. Так, вулиця Росції унікальна своєю пропорційністю: 22 метри в ширину, 22 метри в висоту та 220 метрів в довжину. На вулиці всі будинки заввишки 22 метри!

Центральна частина міста, що знаходиться під охороною ЮНЕСКО, залишилася практично не зіпсована новобудовами. Вона невисока, витримана в класичному стилі. З площі Повстання відкривається чудова панорама на Невський проспект: перепади дахів становлять максимум два-три поверхи, проте абсолютно алогічні та непередбачувані. Висотні будинки в центрі з'явилися лише в сталінську епоху на

Московському проспекті. Проте він і раніше не був історичним центром, а швидше пам'яткою радянських часів. Будинки—"сталінки" масивні, добротні, частіше за все облицьовані гранітом або цеглою. До слова, Московський проспект утворює майже єдину пряму лінію від Сінної площі до Червоної у Москві.

Розваги та нічне життя

Одним із негласних символів міста, що залишився ще з радянських часів, є численні "пищечні". Вони розкидані у всьому місті й досі зберігають колорит минулої епохи. В асортименті закладів — пишки (5—10 рублів/1—2 гривні за штуку), чай та каву з пакетиків. "Пищечні" користуються популярністю серед корінних пітерців та малозабезпечених мешканців.

Для людей із товстими гаманцями в Санкт-Петербурзі є екзотичніші місця. Зокрема на розі Караванної та Італійської вулиць розташувалася невелика затишна кав'ярня "Маракеш", одне з багатьох місць у місті, де варять каву в піску. Вибагливі гурмани знайдуть тут великий асортимент видів чаю та кави, які різняться і способами заварювання, кальян та чудові європейські й східні ласощі. Покуштувати тістечка та попити чаю/кави в цьому закладі на двох обійдеться в 500—600 рублів (100—120 гривень). Щодня відсвяткувати Новий рік та весілля без наслідків запрошують бари "Пурга" та "Пурга-2", що на Фонтанці. Креативна ідея закладів полягає в запереченні серйозності ставлення до чогось, окрім творчості. Дід Мороз, Снігуронька або наречені — основні персонажі для гостей та робітників барів. Звісно, в Санкт-Петербурзі успішно функціонують і нічні заклади розваг.

Найпопулярніші клуби — Арена, Decadance, Shine з найпросторнішим танцмайданчиком, богемний "Манхеттен" та Рокс Клуб. Для прикладу, вхід в Арена коштує 2000 рублів (400 гривень), замовлення столика — від 30 000 до 300 000 рублів (6 000 — 60 000 гри-

вень), а випити кілька коктейлів "Маргарита" обійдеться в 2500 рублів (500 гривень). Звісно, є й дешевші клуби, куди вхід коштує 200—500 рублів (40—100 гривень), а замовити пиво — 100—150 рублів (20—30 гривень).

Туристи до нотатника

З Києва до Санкт-Петербурга потягом їхати майже добу, при цьому плацкарт в один бік коштує приблизно 300 гривень. Квитки краще придбати в Києві: дешевше та надійніше. Зняти готельну кімнату в Санкт-Петербурзі коштуватиме від \$100. У готелі — від \$40 на добу, проте кімнату доведеться ділити ще з кількома незнайомими людьми.

Ціни на квартири в північній столиці Росії не набагато різняться від київських: однокімнатне помешкання в спальному районі здають за \$600. В окрему статтю видатків можна виділити громадський транспорт. Метро і трамвай, коштують по 18 рублів (3,5 гривні). Однак здебільшого мешканці користуються маршрутками. Вартість проїзду в них коливається від 18 до 50 рублів, середня ціна у місті — 20—25 рублів (4—5 гривень). Попоїсти в недорогому ресторанчику обійдеться в 250—300 рублів (50—60 гривень). Випити ж буде дорожче, ніж в Києві. Зокрема пиво в барі коштує 80—100 рублів (16—20 гривень), а в кіосках та магазинах — 50—60 (10—12 гривень). Після одинадцятої вечора міцні алкогольні напої не продають.

На відміну від Києва, у Петербурзі впадає в очі достатня кількість громадських туалетів. Трапляються серед них й незвичні. Один, наприклад, встановлено у двох автобусах мінського виробництва.

Особливу увагу у місті слід приділяти правилам безпеки на дорогах. Водії не звертають уваги на переходи — "зебри" і не зупиняються, а підземних же переходів у центрі не так багато: на Невському та Ліговському проспекті, на Петроградці. Купити ж щось на згадку можна будь-де — сувенірні кіоски розкидані на всіх вуличках міста ●

Годинна прогулянка на катері Невою обійдеться у 100 грн, за подорож на "швидкісній ракеті" до визначних пам'яток, зокрема Петропалацу, доведеться заплатити 140 грн

Искушение добром

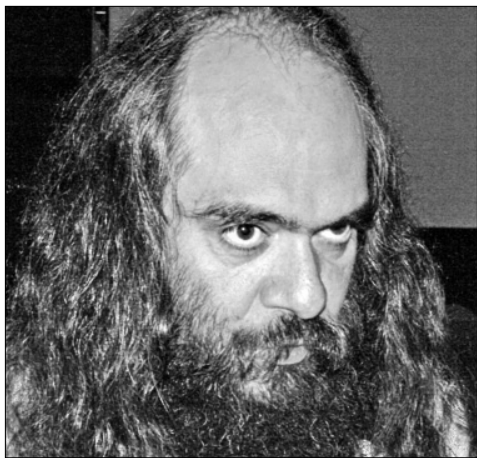

Фото: Евгений ДОКАНИНА

Псой КОРОЛЕНКО
спеціально для "Хрещатика"

Как известно, Майдан присутствует в постсоветской массовой культуре задолго до 2004 года. "Переведи меня через майдан" — песня Сергея Никитина на слова Виктора Коротича в русском переводе Юнны Морич.

На этом хрестоматийном майдане скрещиваются пути украинской и российской "внутренней эмиграции". Перекликаются голоса поэтов и правозащитников. Встречаются траектории полузапрещенных бардовских слетов времен застоя и полуразрешенных публицистических форумов эпохи перестройки.

Последний раз я слышал песенку про майдан несколько дней назад в Пермском крае на международном форуме-фестивале "Пилорама-2008".

Это был оммаж либерально-гуманистическому, правозащитно-бардовскому идейному комплексу 1960 — 1980-х, которому отчасти наследует и Майдан-2004.

На территории бывшего лагеря (ныне музей-мемориала "Пермь-36") шел концерт с участием Юлия Кима, новых бардов и современных художников. Стены лагеря были разрисованы граффити. В событии участвовали ветераны советского инакомыслия — в прошлом узники этого лагеря. За воротами стояли палатки и жгли костры. Кто-то запел про майдан, и у меня в сознании мелькнули другие палатки, другие костры, другой Майдан. Который я видел не своими глазами. А лишь глазами тех, кому поверил.

Разные люди рассказывали по-разному. В зависимости от возраста, темперамента, убеждений. Но все соглашались в одной вещи. Что на глубинном уровне Майдан-2004 был, в первую очередь, фестом, празднеством, посвященным любви, братолюбию.

Раздавать в простоте. Благотворить с радостью. Отвращаться от зла и прилепляться к добру. Быть братолюбивыми друг к другу с нежностью. Утешаться надеждою. Побеждать зло добром.

Кто-то скажет, что опьяняющая любовь — всего лишь прелесть, экзальтация. Апостол мог говорить лишь о любви отрезвляющей.

Но разве ранние христиане не казались иногда пьяными, а их празднества — странными оргиями?

Как отличить честность от грубого максимализма, оптимизм от прекраснотушия, свободу от безответственности, мудрое воздержание — от страха перед жизнью? Иногда различия видны только изнутри самого опыта. Смотрящий же снаружи решает для себя сам, как воспринимать свидетельство.

"Мы носили и раздавали бутерброды, думали и заботились друг о друге, чувствовали, что деятельное добро — вовсе не идиллия, не утопия, а настоящая реальность. Ощущали это буквально физически", — так говорит моя киевская знакомая, принимавшая активное участие в событиях 2004 года. "Мы были опьянены добром, — рассказывает она, — а потом получилось, что это тоже искушение. Пришлось вспомнить, что жизнь сложнее, чем такая вот вспышка добра и любви, вслед за которой обязательно приходит отрезвление".

Но кто пожалует о подобном опыте? Ведь людям было дано, пусть на частичном, неполном уровне, приобщиться к таинственному опыту Павловой, братской любви.

И перейти через Майдан.
Чтобы двигаться дальше ●

Подается мовою оригіналу.

Владислав ТРОЇЦЬКИЙ: "У нас уже забыли, что театр может торкаться болючих тем"

Фото: Павла ПАЩЕНКА

Художній керівник Центру сучасного мистецтва "ДАХ" Владислав Троїцький був єдиним представником від України на 62-му театральному фестивалі, найпрестижнішому європейському форумі сценічного мистецтва, що тривав протягом минулого місяця у французькій провінції Прованс. У ексклюзивному інтерв'ю для "Хрещатика" режисер, засновник і організатор столичного фестивалю "Гогольfest" розповів, чому й для чого він їздив у Авіньон.

— У мене там були переговори з приводу презентації Авіньонського фестивалю на "Гогольfesti" у вигляді відеодакту і показу повних версій найкращих фестивалних вистав. Але, що найважливіше, я почав вести розмови про те, аби запросити на свій фестиваль суперзірок, зокрема режисерів італійця Ромео Кастеллуччі та німця Томаса Остермайера. Кастеллуччі цього року на Авіньонському фестивалі був запрошеним режисером. Спеціально для форуму він зробив три проекти за "Божественною комедією" Данте. Я бачив одну з цих вистав, це щось неймовірне! Гадаю, для українського глядача то буде шок, адже в нас уже забули, що театр може бути таким гострим і зачіпати болючі теми. Вельми технологічний театр, але поряд з якісною картинкою, якій надають багато уваги, це — сильний психологічний театр, навіть реалістично-побутовий, я б сказав. Також я передав організаторам підбірку вистав "ДАХу". Через рік ми будемо в офіційній частині Авіньонського фестивалю. Їм

дуже сподобалося те, що ми робимо, для них Україна — невідома країна, ніхто не знає, який тут театр. Директор Авіньонського фестивалю і представник Міністерства культури Франції були вражені, коли я показав буклет "Гогольfesti". Особливо тоді, коли дізналися, що це приватна ініціатива, майже без підтримки держави. Тобто у Авіньон я їздив налагоджувати контакти, хочу вписати Україну в європейський культурний контекст. Але тут теж проблеми, бо якщо запрошувати представників Авіньонського фестивалю, то потрібно в рамках "Гогольfesti" зробити програму, такий собі шоу-кейс, підібрати вистави, щоб показати, що і в Україні є сучасне мистецтво. І це знову ж таки велика проблема. Я не хочу говорити, приміром, що наші національні театри погані. Ні, просто вони займають зовсім іншу нішу, туди не ходять молодь, бо з нею там не говорять сучасною мовою. Театр потребує оновлення. Із наших сучасний погляд на театр мають Дмитро Богомазов, Андрій Білоус, певною мірою Віталій Малахов та Володимир Кучинський.

— Яка вистава на фестивалі вас уразила найбільше?

— Встиг подивитися "Гамлета" Томаса Остермайера. Дуже талановито. Тут шість акторів розігрують всю п'єсу. Гертруда і Офелія — одна актриса. На сцені вона знімає перуку і перетворюється з одного персонажа на інший. Грали у Папському палаці на майданчику просто неба. Сцена була засипана землею, і все починалося із похорону батька Гамлета. Стоять столи, за якими відзначають чи то весілля, чи то похорони, і ось виносять труну. Один із могильників бере шланг, і йде дощ. Всі у болоті стоять біля могили, чоловіки починають опу-

кати труну, яка ледь не падає. Вони намагаються її поправити. Смійно, та водночас у цьому є щось дике. Після німії сцени переходять до традиційного театру з діалогами.

— Цю виставу побачать українські глядачі на "Гогольfesti"?

— У Києва бракує театральних майданчиків, де можна було б поставити такий спектакль. У нас немає жодної сцени, організованої як павільйон. Хіба що в галереї "Лавра" спробувати це зробити, але то дуже складно технологічно, потрібна спеціальна апаратура. Тому привеземо такі вистави Остермайера, і Кастеллуччі, які "продиктують" технічні можливості столичних сцен. Планую Кастеллуччі на 2010 рік, з такими режисерами домовляються заздалегідь.

— А наступного року кого чекаєте?

— Буде французький театр-цирк. У нас цей жанр не дуже розповсюджений, а у Франції він популярний. Хочу Остермайера привезти. З Росії буде вистава Дмитра Кримова, учня Анатолія Васильєва із "Школи драматичного мистецтва". Маю намір запросити пітерця Андрія Могуче-го і режисера та драматурга Миколу Коляду. Буде досить цікавий зріз культури. В Україні майже немає режисерів із сучасним поглядом на театр. Якщо Андрій Жолдак поставить виставу в Черкасах, ми її візьмемо. Щось буде киянина Дмитра Богомазова, адже на минулому фестивалі його доробку не було. Можливо, покажемо "Сволоту" Театру маріонеток, спектакль Андрія Білоуса. "ДАХ" зіграє перформанс "Смерть Гоголя" і "Єдіпа" за трагедією Софокла. ●

Розмовляла Ганна ДЕНИСЕНКО,
"Хрещатик"

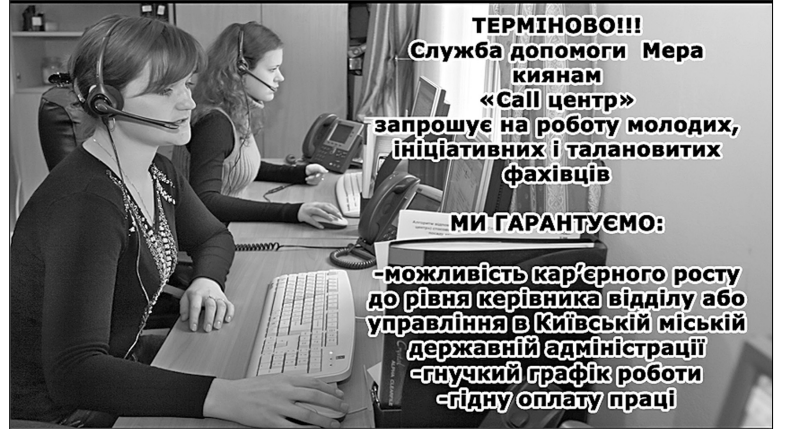
Гороскоп киянина на 14 серпня

Космічні ритми неба позитивно впливатимуть на перебіг сердечних та ділових справ. Займайтеся найважливішими проектами, вирішуйте найскладніші проблеми, практичним задумам зелене світло! Аби досягти шанування, зміцнити репутацію в соціумі потрібно не на словах, а на ділі показати людям, за що вас поважати. День задає успішний старт значимим змінам у житті та принципово новим напрямкам діяльності. Дотримуйтеся юридичних законів (гнівти Феміду заборонено) і неодмінно розплатіться з особистими боргами та вимагайте повернути вам позичене.

ОВНИ, аби нейтралізувати розбіжності, перегляньте своє ставлення до керівного персоналу. Нині ви залезні морально та матеріально від поблажок шефа, тож ловіть момент... сьогодні він буде в доброму настрої. **ТЕЛЬЦІ**, спілкуючись з оточенням, прислухайтеся до голосу серця, якщо воно тьохне — то знак, що ви насправді примагнітили саме ту особу, яка призначена долею. Для сумісної роботи, дружби і навіть створення шлюбу. У **БЛИЗНЯТ** день психологічного воскресіння. На душі Великдень, тож радуйтеся і славте небеса за такий подарунок, який отримали. **РАКИ**, будьте одним цілим зі своєю половинкою. Романтичні стосунки сягнули кульмінаційної позначки, і саме час визначитися, наскільки серйозні наміри щодо обранця. Що це, легкий флірт чи глибоке почуття?... **ЛЕВИ**, аби уникнути хвороб, слід позбавитися тривоги, негативного мислення, прогнати образи, що осіли мулом в пам'яті, та навести лад в душі. Не забувайте про родину, нині її благополуччя на ваших плечах. **ДІВИ**, ваше місце на публічній арені. Магія чарівності розквітне саме в аурі захоплюючих поглядів оточення, що пеститимуть вас, заряджатимуть життєдайною енергією. **ТЕРЕЗИ**, прихована мотивація ваших дій, яку не варто афішувати, спрямована на поліпшення матеріального добробуту. Нічого дивного, нині гроші легко течуть до кишень. **СКОРПІОНИ**, якщо хтось намагається вас перехитрити, пошити в дурні, даремно наївний старається. Для вас усе шито білими нитками, тож викриєте зловмисника миттєво! **СТРІЛЬЦІ**, поставте себе на п'єдестал. Ви сам собі пан та ідеал для поклоніння... це стане "кодовою" програмою для оточення, що нехтує вашим авторитетом. **КОЗОРОГИ**, кохання благовірного — ось що розтопить лід байдужості у вашому серці. Кохайтеся, голубтеся, ви створені один для одного! **ВОДОЛІЙ**, блажен, хто вірує, тому кар'єрні лаври гарантовані. Ці слова для вас мають стати епіграфом дня. **РИБИ**, для розкрутки власного іміджу — чудова пора. Не ігноруйте саморекламою, використовуйте кожну мить, аби стати популярними та знаменитими. Ви гідні того, аби милувати око, тішити слух тощо...

Підготувала Любов ШЕХМАТОВА,
астролог

Допоможи своєму місту!

ТЕРМІНОВО!!!
Служба допомоги Мера киянам
«Call центр»
запрошує на роботу молодих,
ініціативних і талановитих
фахівців

МИ ГАРАНТУЄМО:

- можливість кар'єрного росту
до рівня керівника відділу або
управління в Київській міській
державній адміністрації
- гнучкий графік роботи
- гідну оплату праці

Подробиці на сайті kmv.gov.ua або за телефоном (044) 051

К *Кольороподіл*
О *A2*
Л *(формат*
Б *660x560 мм)*
О *01034, Київ,*
Р *вул. Володимир-*
О *ська, 51-а,*
П *репроцентр*
О *газети*
П *«Хрещатик».*
О *Тел.: 235-82-72,*
Д *234-12-55*
А *repro.kreschatic.*
І *kiev.ua*
Л *Усі види*
додрукарських
робіт.

КИЇВ
телеканал

Вівторок
Середа
Четвер

22:30

ВЕЧІРНЯ КАВА
з Дмитром
Жангіровим

НОВИНИ

Катерина Деркач

НОВИНИ

сьогодня

7:00	8:00	9:00	12:00
15:00	17:00	20:00	23:00

**БУДУЙ СВОЄ МАЙБУТНЄ
РАЗОМ ЗІ СТОЛИЦЕЮ!**

Київська міська державна адміністрація
запрошує талановитих і перспективних
фахівців та випускників на роботу!

Подробиці на сайті <http://job.kmv.gov.ua>
або за телефоном: (044) 0-51

КИЇВ
телеканал

Ми знаємо про Київ все

Людмила Кононенко

СТОЛИЦЯ

вівторок середа четвер | **19:00**

Анархія в Гуляйполі

Киян запросили відсвяткувати “День Незалежності з Махном”

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

Учасники акції по черзі сходили на тачанку, що виконувала функцію сцени

Олесь НАЙДЮК
“Хрещатик”

Оскільки фестиваль, котрий втретє відбудеться у містечку Гуляйполе Запорізької області, триває під брендом українського анархіста номер один Нестора Махна, презентація цієї події, що відбулася у середу біля столичного Українського дому, мала відповідні вигляд, дух, звук і навіть запах.

Організатори акції — мистецьке об'єднання “Остання барикада”, озброєні кулеметами та вбрані майже у махновську одягу, — дісталися Європейської площі на тачанці з символічними чорними прапорами, запряженій кінями. Шокуючи пересічних громадян, екіпаж розташувався біля інформаційної агенції УНІАН, де, супроводжуваний дрібним барабанним боєм

та оточений об'єктами камер численних теле- та фоторепортерів, розпочав власне презентацію фесту, так званий літературно-клінічний перформанс “Взяття УНІАНу”.

Тачанка слугувала п'єдесталом для окупантів, чи, інакше сказати, виконувала функцію сцени. По черзі на неї сходили учасники презентації: політолог Олесь Доній, ведучий проекту, меланхолійний та експресивний водночас київський бард Едуард Драч, ексцентричний письменник-слемер Артем Полежака та епатажна письменниця Світлана Поваляєва. Попри те, що кожен із них здебільше говорив загалом про себе, звісно, своєю творчістю, із виступів неважко було здогадатися, якими в цілому будуть дух та атмосфера фестивалю “З Махном”.

А буде це щось на зразок літературно-музичного карнавалу. Судить самі з програми фесту: “Махновські читання”, “Літературний аукціон”, “Бардівська ватра”, “Томатний лідер нації”, “Гонки на

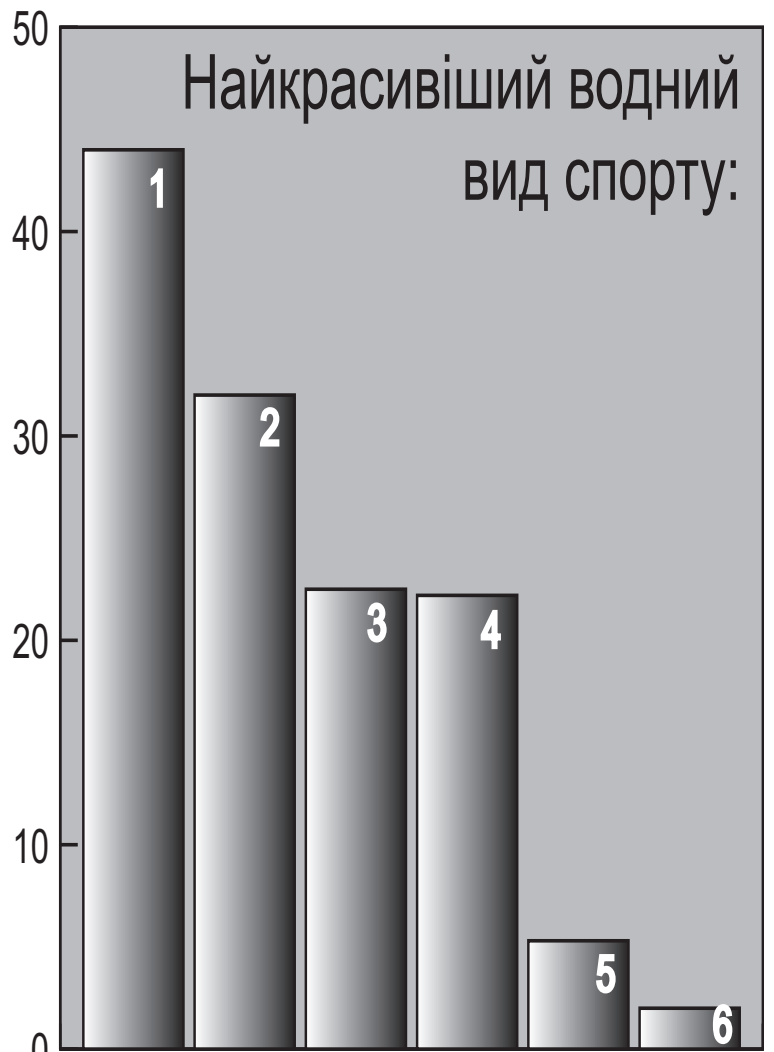
тачанках”, “Поетичний боді-арт”, “Хага-читальня лірника Сашка”, виступи найшкравших українських (“Бумбокс”, “Мертвий півень”, “Крихітка Цахес”) та молдавських (“Zdob si Zdob”) гуртів і вітчизняних та білоруських поетів, кінопокази фільмів про Махна, і на додачу шоу Луганського кінного театру.

Крім того, обіцяють політичну буфонаду. У вигляді макетів на фестивалі будуть присутні найвідоміші керівники держави, усілякі маніпулювання, над котрими, в тому числі й кидання в них помідорами з боку простих смертних, не лише дозволятимуть, а й схвалюватимуть.

Таким чином “махновці” вирішили створити альтернативу традиційному офіційному, “чиновницькому” святкуванню головного патріотичного свята країни, Дня Незалежності, де у дружніх відносинах між собою будуть не лише сучасні українські високопосадовці, а й навіть Нестор Махно із Симоном Петлюрою ●

Кияни люблять дошку з парусом

Результати телефонного опитування громадян

1. Віндсерфінг — 44 %
2. Дайвінг — 32 %
3. Яхти — 22,5 %
4. Краще футболу нічого немає — 22,2 %
5. Лижі — 5,3 %
6. Байдарка — 2 %

Найкрасивіший водний вид спорту...

Богдан ЖОЛДАК, письменник:

— Для мене найкращий вид спорту — фігурне плавання, коли неймовірної краси жінки роблять усілякі візерунки, по 10 хвилин не дихаючи під водою. Цей танець запозичили в русалок, які в давні часи зваблювали чоловіків. Водночас ми є Руссю, назва якої споріднена зі словом “русалки”.

Оксана ГУТЦАЙТ, телеведуча:

— Для дівчаток, звичайно ж, — водне синхронне плавання. Це так красиво! Підтягнуті фігурки, кульчики, зачіски. А для хлопчи-

ків — просто плавання. А ще я з великим задоволенням спостерігаю за парашутистами!

Вадим ГЛАДЧУК, голова Всеукраїнського об'єднання “Молодь — надія України”:

— Мені яхта чи вітрильник подобається, коли плывеш собі вздовж берега... Я колись за кордоном плавав на човні з рибалкою до Середземного моря. Був разом із дівчиною, і враження, звичайно, залишилися незабутні! А ось дайвінгу боюся: а раптом не зможу вдихнути повітря. Це для мене!

ПОГОДА

В Україні сонячно. Без опадів. Вітер південно-західний, 3–6 м/с. Температура вдень +32...+34°C, вночі +23...+25°C; на узбережжя Криму до +32°C; на Одешині та в Криму місцями +30...+32°C; на сході країни +33...+35°C, вночі +22...+24°C; у західних областях місцями +25...+27°C, вночі +16...+18°C.

На Київщині сонячна погода. Без опадів. Вітер південно-західний, 2–5 м/с. Температура вдень +33...+35°C, вночі +21...+23°C ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ
Зав. відділом «Органи влади та політика» — В'ячеслав Чечило

Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-Б
Телефон для довідок 235-32-60, факс: 235-01-93
Телефони рекламного відділу: 235-61-48, 531-91-05, 234-21-84
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

виходить у понеділок, вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на “Хрещатик” обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком **Д** друкуються на правах реклами.
Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети “Хрещатик”. Друк: ВАТ “Видавництво “Київська правда”

Загальний наклад 131855
Замовлення 2123